

עמודיה עמוד הראשון ברית אברהם שבעה ה

כי על ידי המילה יודע להם הדבר הזה אבל
אם לא יקיימו המילה והיו נוסכים בערלחם לא
יהי להם חסד ללמוד חלוקותי וצודאי לא יקיימו
ח"ו חלוקותי וזה חזן ג"כ ונהג ישראל שהיה
תור' לוור עלינו אחר המילה ויש חללינו וזה שני
עומים חדא כי כודע הוא שענין המיל' היא
כדי שכל איש ישראל יהי אחוס בשם שדי כמו
שכתבו חכמי האומה כי כאשר ירים אדם שתי
זרועותיו למעל' וראשו היא צאנולע הוא דוגמת
ש"ן וצפסע ידו אחת צקו המישור וישפיל ידו
אחת למע' הוא דוגמת דל"ת ונחמד שנוהל
אותו מהגלית היור ולכך אחר שנימול התיכונ
אנו אומרים עלינו וגומר על כן נקוה לך ה'
אלהינו וכו' לתקן עולם צמלכות שדי ר"ל על
כן שומלו התיכונ הזה וע"י זה נחגלה צתיכונ
זה שם שדי ג"כ אנו מקוים ומלפס שגם אחת
חתקן גם כן העולם צמלכות שדי דייקא ועעס
שני כ"ל עם ו"ש לעיל שהיה לגלות חלוקתו
ית' שהוא יחיד ומיוחד ולכך אחר שומלו התיכונ
אומרים עלינו וגו' וידעת היום והשבות אל לבצך
כי ה' האלהים צממים מועל ועל הארץ מתחת
אין עוד ר"ל וידעת היום הזה שמילת צמר ערלה
מה עניינה שהיה להצדיל צין אדם לאדם ויקשה
לך ולמה הקצ"ה אינו נשני' הלורה וצודאי והשבות
אל לבצך תשוב' כיחת שהכוונה היא להודיע
לצני האדם כי ה' הוא האלהים צממים מועל
ועל הארץ מתחת ואין עוד רשות אחר ח"ו
לוור זה צרא אלו וזה צרא אלו ולכך אינו רולה
לסנות הלורה אלא עשה הצדל צענין המילה
לבד :

(ה) במדרש רבה פ' וירא ז"ל וירא אליו
ה' צאלוכי ונורא לבקר את
החולה א"ר חננל צר חנינל יוס ג' למילתו היה
והוא יושב פתח האוהל פתח עוז פתחת לעוצרים
ושבים פתח עוז פתחת לגרים וכו' האוהל צאלוכי
אחת לא צראתי גלגל חנה שנאמר לשונש שם
אוהל צהם עכ"ל :

והנה מאמר הזה אינו נמלל כן צקדר צמד'
אלא קדרתיו לפי קדר הכחנז וצודאי
דנז"ל הם כדרבנות וכמקמורות נעועים ויש

ב

לחצרים ולקשרם יחד כי כל אחד ציאר קלח
ופסקוק לפי חלק נסמחי שקצלה מהר סיני והדברים
הם יוקשרים ונחיצים יחד מרועה אחד כי
קשה וזה צא ר' חננל בלימד שהיה יוס ג' למילתו
והנה שומתי ונרבותי דצר נלה ומתקבל קלח
תירוך על זה כי ארז"ל צצ"צ על פסקוק וס' צרך
את חצרהם צכל מרגליות עוצה יתת חליות
צלוארז של חצרהם אציו וכל חולה שהיה רולה
אוחס נחרפא ולאחר מותו חלל צבלגל חנה
והקשו שם צתיקפות ותיפוק ליה צציו חצרהם
אציו לא היה חולה ותירלו חולה של מכה מיתו
הוא . והנה רבי חננל צר חנינל היה קשה ל'
קושיית החוספות למה וירא אליו אי לבקר החולה
והלל ציו חצרהם לא היו חולה וצא לתרן כתיכונ
החוספות ואומר יוס ג' למילתו היה והיינו חולה
של מכה ולא חולה עצעית עכ"ל ודברי פי חכמים
חן אצל קשה למה נחית למנינל צאומרו יוס ג'
למילתו היה ועוד קשה גם לדברי החוספות
שחול' של מכה היה וא"כ קשה איך היה חצרהם
רופא ולא לו למה לא הסתכל צורגליות העוז'
החלוי' צלוארז וצכל לער וכאז חנס וכדי לייסג
קושיא ראשונ' נראה לי שהוא על דרך מה שנאמר
רציו זכרונס לצרכה צגו' דצרכות חלי מאן
דחליש יואל קמל לא לינל מירי כי סיכי דלח
ליתרע ומלית למחר תיפוק ולכרוז כי סח דרנל
יונל קונל אור ערוקו גלי למחר אור פוקו
ואכרוז רצא חלש רצא חלש וכו' והנה קושיא זו
קשה לרבי חנינל וצא ומתלה כי הפסקוק חומר
וירא אליו לבקר החול' והוא יושב פתח האוהל
והיה קשה לו צממים ר"ל אס היה חולה איך היה
יושב פתח האוהל שהרי דרך החולה הוא ללוות
שיקגרו הדלתים צעדו וחצרהם ילל לתן יסג
צפתחו שיראו הכל שהוא חולה לכך צא כמחרן
ואמר יוס ג' למילתו היה ר"ל דודאי אס היה
יוס שני לחולייתו אין כאן מיתוש נשוס אחרע
מזליא כ"ס הכא שהיה יוס ג' וחליצא דכולו
עלמל ליכא למיתש למירי אצל עדיין הקשיות
הראשונות צמקומס עומדת וכדי לייסג אקדים
ענין נחמד ונעים מה שהקבינו חכמי החמה
הראשונים ואחרונים ואנשי פיליפיס' ישראלים

צענין